

[Boligministeren.]

det private byggeri har arbejdet i mange år?"

Jeg tror altså, at det vil være urimeligt at overføre ejerlejlighedsprincippet til dette område af boligsektoren.

Men i øvrigt er der jo en lang række enkeltheder i forbindelse med lovforslaget, der ligesom nogle af de problemer af juridisk karakter, der er berørt her i dag, bedst egner sig til behandling i udvalget, og jeg vil naturligvis tilsige medvirken under en forhandling om lovforslaget i udvalget.

Axel Ivan Pedersen: Den diskussion, der her har været ført omkring ejerlejlighedsproblemet, har ikke i den udstrækning, den burde, beskæftiget sig med visse realiteter i sagen.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod indledte sin tale med nogle bemærkninger om selve kommissionsarbejdet. Jeg vil på den foranledning gerne sige, at da vi i sin tid her i tinget behandlede forslaget til beslutning om nedsættelse af en kommission til at undersøge spørgsmålet om ejerlejligheder, sagde jeg udtrykkeligt, at uanset hvilket resultat denne kommission måtte komme til, kunne efter min opfattelse den til den tid værende boligminister ikke være forpligtet til at fremsætte et lovforslag om ejerlejligheder. Det indeholdt kommissoriet nemlig ingen bestemmelse om. Under indtryk af forhandlingsmulighederne i foråret omkring boligforliget afpressede VK-partierne imidlertid boligministeren et løfte om, at han ville fremsætte et lovforslag inden den 15. marts, oven i købet med trussel om, at man, endnu inden kommissionsarbejdet var færdigt, ellers selv ville fremsætte et sådant lovforslag. Ministeren fremsatte et lovforslag — det er det samme, der ligger her — og med fremsættelsen var løftet opfyldt. Der var nemlig ikke givet noget som helst tilsagn om, hvilket indhold et sådant lovforslag skulle have.

Hvad angår den stilling, jeg har indtaget i kommissionen, vil jeg sige, at den er jo ikke anderledes end den, jeg indtog ved de førnævnte forhandlinger her i tinget om forslaget til folketingsbeslutning. Principielt er socialdemokratiet ikke tilhænger af ejerlejlighedssystemets gennemførelse. Vi

mener, at det vil undergrave de sociale synspunkter, som nu engang er nødvendige i et velordnet samfunds boligpolitik. Når vi alligevel gik med til et mindretalsforslag, var det dels ud fra den betragtning, at hvis der var en stor interesse i befolkningen for ejerlejlighed, kunne denne interesse dog få afløb i det nye byggeri, dels fordi man så i løbet af en årrække kunne konstatere, hvorvidt det var et system, der var værdigt til at blive ført videre.

Hvis det ærede medlem fru Else-Merete Ross ikke havde stillet sit ændringsforslag om de sociale selskaber i dette kommissionsarbejde, er jeg ikke utilbøjelig til at tro, at kommissionsarbejdet kunne have endt med en tilslutning, også fra embedsmændenes side, til, at ordningen kun skulle gælde nybyggeri og de selskabsforetagender, der er stiftet efter lovrevisionen i 1959. Fremsættelsen af dette ændringsforslag medførte imidlertid, at der i virkeligheden var tre standpunkter repræsenteret i kommissionsarbejdet.

Det forundrer mig, at man taler om, at lovforslaget vil medføre en forøget opsparring, for jeg kan ikke se rettere, end at også almindelige lejere har mulighed for og ret til at spare op. Jeg kan heller ikke forstå, at man kan tale om øget opsparring og så samtidig sige, at ejerlejligheden skal være familiens kreditgrundlag. De to ting harmonerer da ikke synderlig godt. Efter min opfattelse er det i virkeligheden et forsøg på at blæse med mel i munden.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod sagde med hensyn til Albertslund, at beboerne derude nok kunne ønske at overtage husene på ejerlejlighedsbasis. Jeg vil i den forbindelse gøre opmærksom på, at den deputation af beboere, der kom til det udvalg, der behandler den specielle driftslånsordning, hvorefter Albertslunds forhold skulle blive klargjort, netop gav udtryk for, at de ikke ønskede at overtage husene, at de simpelt hen heller ikke havde råd dertil.

Det ærede medlem hr. Thestrup siger, at det er et udbredt ønske i befolkningen, at dette system gennemføres. Må jeg spørge: hvorfra ved man det? Er det ikke snarere sådan, at enten giver det ærede medlem hr. Thestrup udtryk for en vis ønsketænkning, eller også er det ærede medlem blevet så fascineret af sine egne propagandaskrifter,